

מה עושה, עושה החלוץ - כשהוא בא לקיבוץ? - הוא מנסה לעשות נפשות לאל הודי כחול המגן בחליל

רה של אנשים, שכולם היו מאד לא חומריניים, לא קארייריסטים, והיה מאבק בין הצורה בה הייתי לבין השקפת העולם שלי. ניסיתי הכל. למדתי מישפטים ועובתי. הייתי בתנועת השלום באוניברסיטת תל-אביב, ופעיל פוליטי בהתאחדות הסטודנטים שם. הייתי חבר בשל"י ועסקתי באלף ואחת מלאכות.

דורית (26) לבשה סארי כחול עשוי משי, באוזניה עגיליזהב, גבותיה עברות, עיניה כחולות, שירתה בצה"ל. אחר

יוצא לרגע מהיכל, והם משאירים אותי בחוץ עם דלת נעולה. עכשיו הלכו חלק מהם לישון, בדיוק לפני ההופעה, והיה קשה מאד להעיר אותם.

לראובן ראובני (35) דיבור קולני וענייניים המתרוצצות לכל עבר. הוא הצטרף לתנועה עם אשתו, דורית, לפני כמה חודשים. "עד אז לא הצלחתי בשום דבר בחיים", התוודה ראובן, "ביהוד לא בשטח הכספי. הייתי נשוי, והתגרשתי. במשך תשע השנים האחרונות התחברתי עם שר

הספקו

היה דווקא נרי אריאלי, שהזמין את חברי הכת לקיבוץ. לפני בואם שינו את ספרם הקדוש.

להכרות של אשתי שהן תבטישנה, לא אני." היום גרים בנייהוזג ראובני ברמת-אביב, ליד האוניברסיטה, ודירתם הפכה לסניף השני של התנועה.

לקול מחיאות-כפיים סוערות עלו חב"מאל, מסתככות עם הסארי לפני ההופעה. ושם נשמעו ציחקוקים והתלחשויות, שי-פסקו מייד כשהחל שאול פורת לשיר. פורת בן 28, הנקרא עתה שלגראן, טוען כי הוא בן 29. הוא כולל במניין שנותיו גם את שהותו ברחם אמו. הוא נולד בקרי-בוץ מיזרע, ושאר תמיד ללמוד רפואה הודית. אחרי שסיים את שירותו הצבאי נסע לאירופה, כדי למצוא מורה רוחני ואנשים החיים חיים טהורים ובריאים.

"למעשה, מה שחיפשתי היה אהבת אלוהים", סיפר שלגראן למאזיניו הקיי-בוצניקים. "לפני כן הייתי זמר מצליח. היה לי אמרגן שבא עם מרצדס לקיבוץ והרגיז את כל החברים. השתמשתי בו כי תירוק לעזוב את הקיבוץ, להסתכסך עם אנשים שמעולם לא היה לי דבר נגדם. הייתי נוהג לשיר שירייהאבה שבינו לבני-נה שחיברתי לבד. הייתי יוצא עם הרבה בחורות, אך לא הייתי מסוגל לצאת עם בחורה שלא באופן רציני.

"עם חברתי האחרונה גמרתי אחרי ש-הצטרפתי לתנועה, כי היא לחצה עלי מבחינה מינית. היום אני מחבר שירי-אהבה לקרישנה, אחרי שבעבר הופעתי (המשך בעמוד 38)

התיקרובת

שהוגשה לחברי הקיבוץ עם סיום המופע, שיככה את כל הנוכחים. התיקרובת העשויה מחאלווה, צימוקים, בוטנים מעשה ידה של דורית ראובני (משמאל) שתפקידה גם שמירה על עצבי בעלה - ראובן.

עצמם חברי הקיבוץ שראו את חברתם, בלבוש טוער על בעיות-המין עם ג'ד לובן. ג'ד טען "זה עוזר, עוזרות לו גם בנות הכת בצניעותו."

כך למדה בתל-אביב פילוסופיה ומתמטיקה. את בעלה הכירה בקיבוץ גן-שמואל, שם גרה משפחתה.

"כשפגשתי את ראובן היתה לנו הרגשה של ייעוד משותף", סיפרה דורית, "אני מאמינה שגורלם של אנשים נקבע מראש. בגילגול הקודם, שנינו היינו צריכים לה-יות ביחד כדי למלא איזשהו תפקיד. תוך יום היינו ביחד, ותוך חודש התחתנו. אף אחד לא הבין איך התחתנתי עם הרגעש-כזה. החברה בתנועה אומרים, שתפקידי הראשי הוא לשמור על ראובן שלא ית-עצבן."

"הגענו לתנועה", סיפר ראובן, "אחרי שראינו את התוכנית על אנשי קרישנה בטלוויזיה. פגשתי אחד מהם ברחוב, וא-מרת לי שאני רוצה לפגוש בנורו שלהם, שהיה אז בארץ. הוא הזמין אותי להיכל ברחוב הירקון בתל-אביב. באנו. הייתי גם סקרן וגם חשדן. חיכינו ולפתע נכנסה לחדר דמות, שהיתה לבושה כמו כל היתר. לא הייתי צריך יותר. הייתי בתנועה. זה היה לשבת ולראות את האדם, שהגיע לאותם מקומות שתמיד רצינו להיות בהם. הוא היה סמל התבונה, הבינה, הרגיעה. ישב שתיים ללא תנועה והרצה בפנינו. כשגמר רציני לשאול אותו שאלה, אך לא הייתי מסוגל לדבר. נפלתי על פני ארצה ונשארתי כך חמש דקות תמימות."

דבר טהור הולך לעולמו

הוריו של ראובן לא היו מרוצני-מהצטרפותו לתנועה. אביו, תמחירן ראשי במישרד-האוצר, ואמו, עקרת-בית, הזדעזעו. אך אט אט קיבלו עליהם את הדין. סיפר ראובן: "היום מוכן אבי לתת לנו את הכל. קנה לנו כיריים ומקרר, והוא רק מבקש שלא נופיע במישרדו בתלבושת שלנו. לי עצמי היה קשה להסתגל. הייתי נוהג להסתובב בעירום בדירתנו, ולומר

קרישנה למאמיניה. ולמי שלא לגמרי השתכנע הוא הוסיף גם סימוכין מן היהדות, זה כתוב גם בתורה: - "אל תשחת זרעך לארץ". כיום מקיים ג'ד עם בחורות חברות אפלטוניות - יחסימין כבר לא מטרידים אותו.

לאז תקיימו יחסי - כן עודד ג'ד שמציעה כת הארי

במיקרלחת קרולין גבאי (מימין) וילי ויזר (מש-אל), מסתככות לכבישה לפני ההופעה.